

SAŽETAK ODLUKE

**U PREDMETIMA MARKOVICS PROTIV MAĐARSKE (ZAHTJEV BR. 77575/11),
BERES PROTIV MAĐARSKE (ZAHTJEV BR. 19828/13),
AUGUSZTIN PROTIV MAĐARSKE (ZAHTJEV BR. 19829/13)
OD DANA 18. SRPNJA 2014. GODINE**

*Izmjena propisa kojima je došlo do smanjenja mirovine nije dovela do povrede prava
vlasništva*

ČINJENICE

Podnositelji zahtjeva su korisnici prijevremene mirovine koji su ostvarivali pravo na tzv. službeničku mirovinu. Riječ je o privilegiranoj mirovini zbog zahtjevne prirode službe koju su obavljali (podnositelji su bili policijski službenik, vojni liječnik i policijski zapovjednik).

Tijekom 2011. godine, mađarski parlament donio je zakon prema kojemu su službeničke mirovine koje su primali podnositelji, zamijenjene s doplatkom na kojeg se, za razliku od službeničke mirovine, plaćao porez na osobni dohodak (prema poreznoj stopi koja je u tom trenutku iznosila 16%). Nakon što je dana 1. siječnja 2012. godine, predmetni Zakon stupio na snagu, podnositelji su počeli primati doplatak, čiji iznos je bio za otprilike 100 eura manji u odnosu na službeničku mirovinu.

Podnositelji su u svojim zahtjevima Sudu isticali kako je zamjena mirovine s doplatkom dovela do neopravdanog i diskriminatornog miješanja u njihova vlasnička prava koja se prema njihovim navodima nisu mogla učinkovito zaštititi u okviru domaćeg pravnog sustava.

OCJENA SUDA

Sud naglašava kako čl. 1. Protokola br. 1. Konvencije ne jamči pravo na mirovinu u određenom iznosu. Štoviše, Sud je u nekoliko navrata prihvatio mogućnost smanjenja iznosa na kojeg su korisnici ovlašteni u okviru sustava socijalnog osiguranja.

Sud je utvrdio kako temeljna problematika ovih triju zahtjeva leži u pretvaranju službeničke mirovine u doplatak koji je za razliku od službeničke mirovine podlijebao oporezivanju. Takva pretvorba je dovela do miješanja u podnositeljevo pravo na mirno uživanje vlasništva te je imala opravdan cilj u ostvarenju javnog interesa ekonomske i socijalne politike.

Sukladno izračunu, Sud je ustanovio kako su podnositelji temeljem pretvorbe izgubili 16% (prvi podnositelj), odnosno 12% (drugi i treći podnositelj) od cjelokupnog iznosa mirovine, a smanjenje se odnosilo na buduće iznose. Time su podnositelji ostali bez dijela prihoda na koja su do tada imali pravo. Međutim, Sud je utvrdio kako je navedeno smanjenje bilo razumno i proporcionalno. Niti su podnositeljima u potpunosti uskraćena sredstva za život niti im je prijetila opasnost da će njihova egzistencijalna prava biti ugrožena. Sud je istaknuo kako nije neuobičajeno bivšim pripadnicima oružanih snaga omogućiti pravo na privilegiranu mirovinu zbog zahtjevne prirode njihove službe. Međutim, u konkretnom slučaju smanjivanje takvih privilegija nije predstavljalo prekomjeran individualni teret za podnositelje.

Čak ako se pretpostavi da je takvo zakonodavno uređenje dovelo do razlikovanja u postupanju, Sud smatra kako bi takvo razlikovanje bilo opravdano budući da je ostvaren razmjer između cilja koji se njime želi postići (racionalizacija mirovinskog sustava) i primijenjenih sredstava (primjereno smanjenje privilegija).

Činjenica da podnositelji pred domaćim tijelima nisu mogli osporavati miješanje države u svoja vlasnička prava nije u suprotnosti s čl. 13. Konvencije jer navedeni članak ne jamči sredstvo kojim bi domaća tijela mogla ispitivati jesu li domaći zakoni kao takvi u skladu s Konvencijom.

Slijedom navedenog, Sud je odbacio predmetni zahtjev kao nedopušten u smislu čl. 35. st. 3. Konvencije.

Ovaj sažetak izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Sažetak ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te ne obvezuje taj Sud.

© Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava.